

Чацвер

1

верасня
1960 г.

Цана 10 кап.

Беларускі УНІВЕРСІТЭТ

Орган парткома, рэктарата, мясцама, камітэта ЛКСМБ
і прафкома Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта імя У. І. Леніна

Да новых поспехаў у вучобе!

Сёння мы пачынаем новы навучальны год. Зноў, як і ў мінулыя гады, у шматлікіх аўдыторый універсітэта збяруцца на першую лекцыю дачкі і сыны працоўных нашай краіны. Многія з іх і самі маюць за плячыма пэўны стаж практычнай дзейнасці або службы ў радах Савецкай Арміі.

Пачатак навучальнага года азнаначаецца новымі выдатнымі поспехамі савецкай навукі. Напярэдадні першага верасня жывыя істоты, якія былі пасланы на караблі-спадарожніку ў космас, па волі савецкіх вучоных і інжынераў вярнуліся на Зямлю. Запуск і зварот на Зямлю гіганцкага касмічнага лайнера з'яўляецца прадвеснікам палёта чалавека ў міжпланетную прастору. Увесь свет ганарыцца выдатным дасягненнем савецкай навукі, якое з'яўляецца яшчэ адным доказам пераваг савецкага сацыялістычнага ладу, вынікам нябачных поспехаў нашага народа ў развіцці эканомікі, навукі, тэхнікі, культуры, асветы. Гэтыя поспехі сталі магчымымі толькі дзякуючы паўсядзённым клопатам Камуністычнай партыі аб навуковым і тэхнічным прагрэсе, аб уважлівым вырошчванні і выхаванні кадраў савецкай наву-

А. Н. СЕУЧАНКА,
акадэмік АН БССР,
рэктар універсітэта.

Адзначаючы выдатныя поспехі савецкай навукі, мы, супрацоўнікі і студэнты Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта, павінны яшчэ больш настойліва авалодаваць ведамі. Студэнцтва з'яўляецца тым аградам нашай моладзі, якому давядзецца ў недалёкім будучым актыўна працягнуць сябе ў прамысловасці, на транспарце, у сельскай гаспадарцы, ва ўстановах навукі і культуры. Таму вельмі важна, каб мы з першых крокаў вучобы ўдала спалучалі тэорыю з практыкай.

У адпаведнасці з Законам аб перабудове сістэмы народнай адукацыі ў СССР у нашай краіне падрыхтоўка спецыялістаў вышэйшай кваліфікацыі ажыццяўляецца на аснове спалучэння навучання з грамадска-карыснай працай студэнтаў. Новы навучальны год — гэта другі год працы вышэйшай школы па-новаму. Задача заклю-

чаецца ў тым, каб смялей ісці па шляху умацавання сувязі вышэйшай школы з жыццём, з практыкай камуністычнага будаўніцтва. Толькі тады мы зможам выхоўваць сапраўды ўсебакова адукаваных і развітых будаўнікоў новага грамадства, якія закліканы памножыць поспехі савецкай навукі.

Памятаеце, дарагія сябры, як народны пясняр беларускага народа Якуб Колас у сваім пасланні студэнтам гаварыў, што ў вас ёсць тры бяспечныя дары. Першы дар — гэта ваша маладосць, сіла, жыццярэадаснасць. Другі дар — гэта прасторныя шырокія дарогі ў жыццё, якія расчыніла перад вамі наша родная партыя. Трэці ж дар вы абавязаны здабыць вашай часнай, прынцыповай адданай працай на славу нашай сацыялістычнай Радзімы, партыі і народа. Гэты дар — ваш уклад у навуку, у паэзію, у мастацтва, у справу будаўніцтва камуністычнага грамадства.

Дык здабывайце гэты каштоўны дар.

Па ўніверсітэту

Для вас, студэнты

Да новага навучальнага года выдавецтва Белдзяржуніверсітэта выпускае шэраг работ, якія студэнты змогуць выкарыстаць у якасці вучэбных дапаможнікаў у часы падрыхтоўкі да семінарскіх і практычных заняткаў. Ужо выйшлі з друку такія кнігі, як «Фінансавы капітал і фінансавая алігархія» С. Я. Янчанкі, «Сацыяльна-палітычная барацьба 60-х гадоў І в. да н. э. і загавар Катыліны» Г. М. Ліўшыца, «Беларуская сатырычная літаратура перыяду Вялікай Айчыннай вайны» Д. П. Багровай, «Да пытання аб майстэрстве А. Горкага» В. А. Захаравай, «Пытанні фізіялогіі чалавека і жывёл» (зборнік артыкулаў) і інш. У верасні выдавецтва

ва выпусціць у свет даследаванні «Вульгарная буржуазная палітычная эканомія канца XIX—пачатку XX века» Ул. І. Максіна, «Пытанні тэорыі пазнання ў творы У. І. Леніна «Матэрыялізм і эмпірыкрытыцызм» Г. А. Левіна, «Навальніца і навалнічныя працэсы» У. І. Арабаджы, «Метад сіметрыі і яго прымяненне да рашэння кравяных задач» М. В. Ламбіна.

Значнай падзеяй у жыцці студэнтаў аддзялення журналістыкі будзе выпуск у верасні зборніка нарысаў пад рэдакцыяй М. С. Зярыцкага «3 гісторыі партыйна-савецкага друку Беларусі». Справа ў тым, што на аддзеленні журналістыкі чытаецца спекурс па гісторыі беларускага савецкага друку, але падручніка або колькі-небудзь поўнага вучэбнага дапаможніка па гэтым спекурсу няма. Зыхадам у свет названага зборніка нарысаў гэты прабел у значнай меры будзе ліквідаваны.

Ф. САВІЦКІ,

рэдактар выдавецтва Белдзяржуніверсітэта

Новая кафедра

На геаграфічным факультэце створана новая кафедра геалогіі і глебазнаўства. Яе загадчыкам выбран акадэмік А. М. Мядзведзеў. Разам з вучэбнай работай, кафедра будзе займацца вывучэннем глебы і карысных выкапняў рэспублікі.

Ужо ў гэтым годзе 25 студэнтаў III і IV курсаў удзельнічалі ў складанні глебавых карт для шэрагу калгасаў Мінскай вобласці, у вывучэнні глебавых грунтоў трас будаўніцтва шасейнай дарогі. Пад кіраўніцтвам новай кафедры гэта работа будзе разгорнута яшчэ шырэй, да ўдзелу ў ёй будуць прыцягнуты дзесяткі новых студэнтаў.

І. ТРУХАН,

На два мільёны мэблі

Усе лета паступала ва ўніверсітэт мэбля для галоўнага вучэбнага корпуса. Прыбылі вялікія партыі крэслаў-люпітраў, сталю-люпітраў, партыяў. Многія ўзоры мэблі выкананы па апошняму слову тэхнікі і ўпершыню імi будуць абсталяваны аўдыторыі, кабінеты і чытальныя залы нашага ўніверсітэта. Над заказамі ўніверсітэта працуюць мэблевая фабрыка імя Халтурына ў Бабруйску, мінская фабрыка «Радзіма», Ружанскі мэблевы камбінат і некалькі іншых прадпрыемстваў рэспублікі.

Усяго за лета ва ўніверсітэт паступіла на 500 тысяч рублёў мэблі. Размешчана заказаў яшчэ на 1,5 мільёнаў рублёў.

Г. ПЯТРОУ.

Калі ты толькі што прыхаў ва ўніверсітэт, перш за ўсё трэба звярнуцца да кастэляняна...

НА ЗДЫМКУ: выдача бялізны студэнтам у інтэрнаце па вуліцы Дзімітравы.

Фота А. ГАРЭЗНАГА

Цудоўны настрой сёння ў Тоні Цімошчанкі (крайняя справа). Збылася яе заветная мара. Тоня—студэнтка першага курса нашага ўніверсітэта. У экзаменацыйным лістку, што захоўваецца ў асабістай справе былой работніцы дзіцячага саду, толькі выдатны адзнакі. На «выдатна» і «добра» здала ўступныя экзамены і Люда Бандарэнка (у цэнтры), якая пасля дзесяцігодкі паехала з роднай Гомельшчыны на працу ў Данбас, гэта Усеаюзная качагарка. З паступленнем ва ўніверсітэт, з 1 верасня сардэчна віншуе будучых хімікаў Люба Сандрыгайла, студэнтка фізічнага факультэта.

Фота А. ГАРЭЗНАГА

Па пуцёўцы завода

Нейкая трывога кранула сэрца дзяўчыны, калі Галіна Дзягілевіч у першы раз пераступіла парог хімічнай лабараторыі Мінскага матарнага завода. «Ці хопіць ведаў, ці спраўлюся»,—думалася ёй.

...Дні праходзілі ў вучобе і працы. Школьныя веды па хіміі дапамаглі дзяўчыне хутчэй авалодаць спецыяльнасцю лабаранткі. Часцей за ўсё яна мела справу з хімічным аналізам металаў. І не было выпадку, каб Галіна нядобрасумленна правяла аналіз. Любоўна і акуратна адносілася новая работніца лабараторыі да даручанай справы. Хутка Г. Дзягілевіч стала лабаранткай 6-га разраду.

Дзяўчына не замкнулася ў вузкіх рамках чыста вытворчых інтэрэсаў. Таварышы абралі яе членам камітэта камсамола завода.

Але трывога, з якой дзяўчына расчыніла дзверы лабараторыі, не пакідала сэрца. Яна разумела, як ёй не хапае ведаў, як патрэбны заводу кваліфікаваныя кадры хімікаў. Паступова выспявае рашэнне—абавязкова стаць студэнткай ўніверсітэта.

Нямела падзялілася лабарантка сваімі планами са старэйшымі таварышамі. Непакінула, а ці зразумеюць яе, ці не пачнуць абвінавачваць у дэзертырстве, у здрадзе заводу. Але Галю горача падтрымалі. Завод накіраваў яе на вучобу ва ўніверсітэт, прыняў на сябе выдаткі ў выплаце стыпендыі.

Экзамены Галіна Дзягілевіч здавала гэтак жа паспяхова, як рабіла і ўсе астатнія справы на зямлі. Цяпер яна студэнтка I курса хімічнага факультэта нашага ўніверсітэта.

Я. ДОСІНА.

Настойлівае перамагае

Хто ведае, на якім экзамене Анатолій страціў той бал, якога яму якраз не хапіла, каб стаць студэнтам ўніверсітэта. Ды бадай што і не варта было шукаць гэты бал. Трэба было толькі не падавацца адчаю, а яшчэ больш настойліва засесці за кнігі.

Жыццё не пеціліся Анатоля Чачотку. Так склаліся абставіны ў яго сям'і, што пасля сёмага класа юнак рашыў перайсці ў вячэрнюю школу. Трэба было працаваць. Зразумела, можна было б пашукаць месца ў канторы, ці ў якой-небудзь бібліятэцы, але Анатолю вырашыў пайсці туды, дзе цяжэй—на жывёлагадоўчую ферму. І хутка малады пастух стаў адным з лепшых у раёне.

Адначасова з працай рука Анатоля міжволі цягнулася да алоўка і шыйтка. Першы свой верш

ён надрукаваў у раённай газеце, калі яму было 14 год. Пасля пачаў выступаць у перыядычным друку з рознастайнымі газетнымі матэрыяламі. Інфармацыі, замалёўкі, рэпартажы аб жыцці і справах Карэліцкага раёна за подпісам Анатоля Чачоткі пачалі з'яўляцца на старонках «Гродзенскай праўды», «Чырвонай зменны», «Звязды». Таму ніхто з аднасельчан не здзівіўся, калі ў мінулым годзе Анатолю падаў дакументы на аддзяленне журналістыкі. І вось ён ізноў вяртаўся ў родную вёску...

Прайшоў год. І гэтым летам Анатолю ў другі раз трымаў экзамены на тое ж аддзяленне журналістыкі. На гэты раз ён дабіўся свайго і з 1 верасня пачне вучыцца майстэрству газетчыка.

М. БАНДАРЫН

Медаль робицца важкім

Калі Валянцін Скумс закончыў сярэднюю школу, ён не асабліва вагаўся, што рабіць. «Пайду працаваць»,—цвёрда сказаў маці.

Хутка малады слесар стаў вядомым на Барысаўскім фанерна-запалкавым камбінаце. Таварышы гаварылі, што ў Валянціна не толькі залаты медаль, але і залатыя рукі. Усё большы аўтарытэт заваёўваў былы дзесяцікласнік у рабочым асяроддзі. Неўзабаве таварышы абралі яго сакратаром камсамольскай арганізацыі лухчыльнага цэха.

За якую б справу не браўся Валянцін, усё гарэла ў яго руках. Ці ўдзельнічаў юнак у зборы металаводу, ці выходзіў на дзяжурства з народнай дружнай, ці

вёў прапагандысцкія заняткі ў гуртку па вывучэнню гісторыі КПСС —усё ён рабіў з аганьком, з камсамольскім запалам.

Паступова Валянціна ўсе больш і больш пачала цікавіць фізіка. І ён рашыў вучыцца далей.

—Што ж, —сказалі Валянціну таварышы па цэху, —твой залаты медаль за гады работы стаў больш важкім.

І яны шчыра пажадалі свайму камсамольскаму ваяку поспеху на экзаменах. Няхай ведаюць таварышы Валянціна, што ён не падкачаў. В. Скумс добра здаў экзамены і стаў студэнтам фізічнага факультэта.

В. ШЭІН.

Наш набор

Сёння аўдыторыі ўніверсітэта запоўняць 700 юнакоў і дзяўчат, якія з маладой прагай да ведаў пачнуць слухаць першую студэнцкую лекцыю. Больш палавіны гэтых маладых людзей мае за сваімі плячыма стаж працоўнай дзейнасці ці службы ў Савецкай Арміі. 310 чалавек працавалі ўжо ў розных галінах гаспадаркі і культуры, 64 дэмабілізаваны з радоў Савецкай Арміі.

У параўнанні з мінулымі гадамі павялічыўся прыём студэнтаў на прыродазнаўчы факультэт. Так на фізічным факультэце залічана 175 чалавек, на матэматычны—125, на хімічны—100.

Выдатная, цудоўная моладзь прышла сёння ва ўніверсітэт. Высокі конкурс дазволіў адбраць лепшых з лепшых, выявіць людзей, якія найбольш падрыхтаваны для вучобы ў ВНУ.

Добра ведалі на Барысаўскай фабрыцы піяніна грунтоўшчыцу Вікторыю Сімакіну. Вытворчыя нормы яна выконвала на 120—130 працэнтаў, працавала ў брыгадзе, якая змагаецца за званне брыгады камуністычнай працы. Сёння яна студэнтка фізічнага факультэта. Толькі на «пяць» вучыцца выпускнік суворавскага вучылішча Дзмітры Фёдарав. За поспехі ў вучобе ён сфатаграфаван пры разгорнутым сцягу вучылішча. Дзмітры праявіў схільнасць да вывучэння літаратуры, у літаратурным конкурсе вучылішча атрымаў першую прэмію за нарыс «Бікін». Сёння ён студэнт філфака. Такіх прыкладаў можна прывесці нямала.

Я ўпэўнен, што гэты набор адзін з лепшых за апошнія гады. Мне здаецца, што першакурснікі хутка скажуць сваё слова і ў вучобе, і ў грамадскім жыцці.

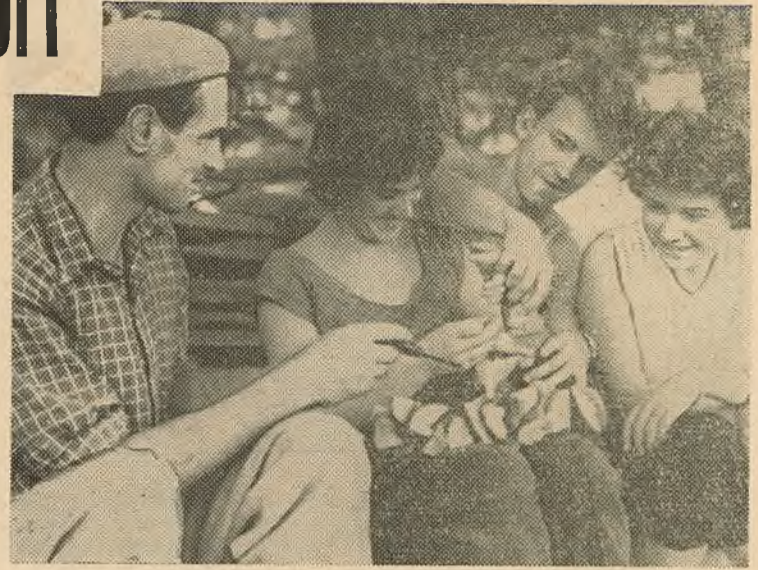
Дацэнт П. ПЯТРОВІЧ,
адказны сакратар прыёмнай камісіі.

МЫ ў ПРАЦЫ І СПОРЦЕ МУЖНЕЛІ

ФОТАРЭПАРТАЖ Нямаючы турысцкіх паходаў на возеры Нарач і яго наваколле правялі за час адпачынку аматары турызма. Адна група пайшла нават у чатырохдзённы паход на шлюпках па водных прасторах Нарачы. Ого, як зайздросцілі ім астатнія, якія вымушаны былі застацца ў лагеры. Затое наваколле лес шчодро раскрываў кожнаму свае багаці. І не было выпадку, каб задзятая грыбнікі вярнуліся ў лагер без багатых трафеяў (здымак 4).

Загарэлымі, узмужнелымі вярнуліся ва ўніверсітэцкія аўдыторыі нашы студэнты. Незабыўныя ўражанні пакінулі ў іх памяці дні звычэйнага і спартыўна-аздараўленчым лагеры.

Г. СПІРЫДОНАУ.

Спартыўнае лета

У розныя куткі роднай Беларусі раз'ехаліся на летнія канікулы студэнты ўніверсітэта. Але спартыўнае жыццё не замёрла. У студэнцкіх гульнях у Харкаве прынялі ўдзел нашы валебальнікі, на Каўказ паехалі турысты.

Але найбольшы поспехі спартыўнае лета прынесла нашым легкаатлетам. Многія з іх абаранялі гонар Мінска на першынстве рэспублікі па лёгкай атлетыцы. На гэтых спаборніцтвах Тамара Сахацкая заняла чацвёртае месца ў бегу на 800 м з вынікам першага разраду. Студэнт гістфака Базылеў быў чацвёртым у бегу на 5000 м. Аляксандр Стрынкевіч, студэнт III курса юрфака, трэцім прышоў да фініша ў спартыўнай хадзьбе на 10000 м.

Добра выступілі таксама М. Верамейчык, О. Каралеўская і Марыя Лаўніковіч, якая ўпершыню была ўключана ў зборную горада.

Далей усіх у краіне прыгаў летам студэнт нашага ўніверсітэта майстар спорту Уладзімір Гараеў. Неўзабаве ў далёкім Рыме па стадыёне «Форо Алімпік» ён уступіць у барачбу за адно з найбольш высокіх месцаў у трайным скачку. Моцныя канкурэнты ў нашага земляка. Паляк Шмідт паказаў напярэдадні паездкі ў Рым вышэй 17 м. Гэта новы міравы рэкорд. Але мы верым у Гараева і спадзяемся на яго. Чакаем твайго вяртання ва ўніверсітэт з алімпійскім медалем, Уладзімір!

Ад першых спроб—да сапраўднага майстэрства

Студэнты аддзялення журналістыкі нашага ўніверсітэта ўжо даўно марылі аб сваёй уласнай вучэбнай газеце. Стварэнне такой газеты дазволіла ім лепш авалодваць асновамі тэхнікі афармлення газеты, глыбей вывучаць стылістыку рускай і беларускай моў. Падобныя газеты выходзілі і выходзяць зараз у другіх ВНУ краіны—у Маскоўскім, Ленінградскім і Львоўскім ўніверсітэтах.

Пасля заканчэння вытворчай практыкі студэнтаў-журналістаў мне даводзілася знаёміцца з іх характарыстыкамі. Як правіла, у характарыстыках указвалася, што практыканты добра падрыхтаваны ў тэарэтычных адносінах, нядрэнна валодаюць рознымі газетнымі жанрамі, умеюць працаваць з аўтарскім актывам, але зусім не разбіраюцца ў тэхніцы афармлення газеты.

І сапраўды. Нашы выпускнікі добра ведаюць тэарэтычны матэрыял, але некаторым з іх зусім невядомы такія словы, як «талер», «кегель», «тангір», «шыцара» і г. д. Яны становяцца ўтулікі, калі прыходзіцца зрабіць макет і выпусціць нумар газеты.

Кафедра тэорыі і практыкі партыйна-савецкага друку ўлічыла гэтыя абставіны. Было вырашана павялічыць колькасць гадзін і практычных заняткаў па курсу тэхнічнага афармлення газеты. У кастрычніку мінулага года выйшаў першы нумар вучэбнай газеты «Журналіст».

Газета з'явілася добрым памочнікам студэнтам у набыванні практычных журналісцкіх навыкаў. Нумары «Журналіста», выпушчаныя студэнтамі на Мінскім заводзе аўтаматычных ліній, у калгасе «Камінтэрн» і інш. заслужылі высокую ацэнку рэспубліканскага партыйнага і камсамольскага друку. Большасць студэнтаў з вялікай ахвотай і любоўю аднеслася да ўдзелу ў выпуску газеты. У працэсе работы яны знаёміліся са спецыфікай прамысловай і сельскагаспадарчай вытворчасці, па-

спяхова праявілі сябе як арганізатары-журналісты, пастаянна шліфавалі сваё літаратурнае майстэрства, вывучалі фотасправу, машынапіс, знаёміліся са складаннем макета, вызначэннем загаловак і тэкставых шрыфтоў, займаліся карэктурай, прысутнічалі пры верстыцы і выпуску газеты.

**СТУДЭНТ!
ЗАПОМНІ
ЗАПЯВЕДЗЬ ГЭТУ—
СВАІМІ РУКАМІ
РАБІ ГАЗЕТУ.**

Пасля выхаду ў свет кожнага нумара праводзіліся дэталёвыя абмеркаванні з удзелам выкладчыкаў кафедры. На гэтых абмеркаваннях падрабязна аналізавалі ўсе перавагі і недахопы нумара, ускрываўлі розныя стылістычныя і фактычныя «агрэхі».

У працэсе выпуску газеты ўсплывалі многія недахопы ў падрыхтоўцы будучых журналістаў. Некаторыя студэнты яшчэ не любяць «чарнавой» рэдакцыйнай работы, не могуць арганізаваць выступленне, грэбуюць невялікімі па аб'ёму матэрыяламі, зусім не ведаюць шрыфтоў, часам блытаюць газетныя жанры, не могуць літаратурна выправіць матэрыял.

Газета аказалася настолькі патрэбнай, што цяжка зараз уявіць, як можна было абыходзіцца без яе раней. Разам з тым недахопы ўласцівы і самой газеце. Практыка паказала, што калі студэнты і збіраюць неабходны матэрыял, то не ўсе з іх удзельнічаюць у астатніх працэсах. А па самой ідэі вучэбнай газеты ўсе працэсы па выпуску павінны рабіцца рукамі студэнтаў. Газета не заўсёды бывае аператыўнай: з-за расцягнутых тэрмінаў выпуску матэрыял старэе. Сур'ёзным недахопам з'яўляецца і рэдкая перыядычнасць газеты.

Мінулы вучэбны год паказаў, што выданне газеты «Журналіст» прынесла пэўную карысць

студэнтам аддзялення журналістыкі. Разам з тым для больш эфектыўнага выкарыстання газеты, мне здаецца, неабходна павялічыць яе перыядычнасць да 2 разоў у месяц. Не трэба таксама абмяжоўваць фармат (можна выпускаць газету памерам у 1 друкаваны аркуш, ці ў 2 друкаваных аркушы (фармат «Правды»). Гэта дазволіць зрабіць больш разнастайныя формы газетнай работы, студэнты будуць мець магчымасць авалодваць версткай не толькі раённай газеты, але і абласной. «Журналіст» павінен выпускацца на самых разнастайных установах і прадпрыемствах Мінска. Напрыклад, у Мінскім аэрапорце, у Дзяржаўным ўніверсальным магазіне, у рэдакцыі газеты «Знамя юности», у дзіцячым садзе, у трамвайна-тралейбусным парку, на Мінскім пачтаму і г. д.

У гэтым вучэбным годзе выпуск газеты «Журналіст» павінен стаць адной з асноўных форм вучэбна-практычнай работы на нашым аддзяленні.

М. БАНДАРЭНКА,
адк. сакратар вучэбнай газеты
«Журналіст»

АБ'ЯВА

У суботу, 3 верасня, у памяшканні рэдакцыі газеты «Беларускі ўніверсітэт» (біякорпус, 31) у 13 гадзін адбудзецца пасяджэнне рэдкалегіі.

Запрашаюцца ўсе студэнты, жадаючыя супрацоўнічаць у газеце.

Калектыў супрацоўнікаў хімічнага факультэта выказвае глыбокае спачуванне загадчыку кафедры арганічнай хіміі прафесару Фаме Георгіевічу АСПЕНКУ з выпадку напатакаўшага яго гора—смерці жонкі КСЕНІ ФЕДАРАЎНЫ.

спартсмены. Валебальнікі, напрыклад, сустракаліся са зборнай камандай Мядзелі.

Зразумела, што спартыўныя заняткі на чыстым паветры прыводзілі да таго, што ніхто не скардзіўся на дрэнны

апетыт. Таму так і многа было работ у дзяжурнай па кухні (здымак другі). Але хлопцы не крыўдзілі яе. Бадай што кожны прыходзіў дзяжурнай на дапамогу—толькі б абед быў хутэй. Збярыцца чалавек 8—і за мінуту бульбы начысцяць.

Нядрэнна працавалі нашы спартсмены і на палях навакольных калгасаў. Яны дапамагалі хлебаробам вырошчваць кукурузу, гэту каралеву палей, а пасля прылажылі свае рукі да цараблення ільну (здымак 3). Церабілі яго дзяжурны і слявалі:

«Ой лянок, лянок, мой чысты
Валакністы, залацісты...»

В запас

ТВОРЧАСЦЬ
ПАСТУПІШЫХ

НАД ТЕТРАДЬЮ СЫНА

За окнами стоит осенний вечер,
И дремлет сад в желтеющей листве,
А за столом сидит, сутуля плечи,
Седая мать, забывшая о сне.
Чуть наклонясь над школьною тетрадкой,
Она листает за листом листок.
И каждый лист ей кажется загадкой

Своим разнообразьем равных строк.
Ей в детстве не пришлось учиться в школе,
И строчек сына ей не прочитать.
Проклятье той бесправной, нашей доле!

Как тяжело о прошлом вспоминать.
За окнами стоит осенний вечер,
И на посту шагает сын-солдат,
Шагает твердо, чуть расправив плечи,
В руках сжимая крепко автомат.

И. КУЗЬМИН

А. КАПУСТИН.

Майская ночь.

Шэпча лес задумліва, лагодна,
Месяцавы рогі—у вадзе,
І, здаецца, рэчка для забавы
З неба зоркі сонныя крадзе,
Нібы хоча выкупаць іх добра,
Змыць зімовы накіп на вясну,
За сцяной пад ветрык-кальханку
Клёнік супакоіўся, заснуў.

А. ЧАЧОТКА.